

Alfred Brežnik AM
PO Box 188
Coogee NSW 2034
AUSTRALIA

24. aprila 2014

Gospod Karl Erjavec
Minister
Ministrstvo za zunanje zadeve RS
Prešernova 25
SI-1000 Ljubljana
SLOVENIJA

Spoštovani gospod minister, Karl Erjavec!

ZADEVA: OTVORITEV KONZULATA RS V MELBOURNU

Gotovo se me še spominjate, sem bivši častni generalni konzul RS v Sydneyu – čez dva meseca, koncem junija t.l. bo namreč preteklo leto dni od moje razrešitve/upokojitve. Sem se pa že leto dni prej, aprila meseca, leta 2012, oglasil na MZZ, na razgovorih v zvezi z mojo upokojitvijo. V lepem spominu mi je ostal Vaš prijazen sprejem in zelo cenim to, da ste posvetili lep del Vašega dragocenega časa za pogovor z mano.

Gospod Minister, z veseljem in zadovoljstvom gledam na 21 let te moje častne službe. Predvsem me pa veseli, da sem vsa ta leta imel z vsemi odpravniki poslov in ostalimi uslužbenci veleposlaništva odlične odnose - skratka prijateljske. Skupaj smo reševali probleme in se veselili uspehov. In to vse v dobrobit naše skupne domovine - države Slovenije in seveda tudi v pomoč slovenski skupnosti v Avstraliji. To pa velja tudi za obdobje, ko naše diplomatko predstavništvo vodi prvi veleposlanik RS v Avstraliji, dr. Milan Balažic. Tudi po moji razrešitvi z mesta ČGK, so najini odnosi ostali korektni in prijateljski. Dr. Balažic je prišel na veleposlaništvo z novimi idejami in vizijo. Takoj se je lotil razširitve konzulatov in imenovanj častnih konzulov še v preostalih glavnih mestih zveznih držav Avstralije. Tega je bila naša skupnost vesela. Postal je priljubljen in dobrodošel pri društvih, klubih in organizacijah. Vedno vabljen na razne prireditve kot govornik in tudi sicer.

Žal, gospod Minister, je pa otvoritev prvega konzulata RS v Melbournu, ki bi naj bila vzor za odprtje ostalih konzulatov, ki še čakajo na potrditev s strani avstralske vlade, namesto pričakovanega veselja za slovensko skupnost v zvezni državi Victoriji povzročila eno najbolj sramotnih dejanj, ki se lahko pripeti na področju diplomacije. Slovenska skupnost v Avstraliji, predvsem pa v Melbournu, je bila ogorčena nad prisotnostjo obsojenega

pedofila Nicholasa Omana na otvoritvi Konzulata in pozneje na sprejemu, ki mu je sledil v klubu Jadran. Skupnost je po svojih predstavnikih najprej zahtevala odgovor od organizatorjev in/ali veleposlanika, tega pomembnega dogodka - kdo ga je povabil in zakaj?

Dovolj je bilo že povedanega o vsem tem v medijih in na obeh sejah Odbora za zunanjo politiko v Državnem zboru RS. V živo sem sledil obema sejama na RTV Slovenije, imam pa tudi izpisa/magnetograma obeh sej. Po pravici povedano, nič me ne čudi reakcija slovenske skupnosti na **zaključno izjavo** diplomatskega nadzornika g. Mihe Vrhunca, ki ste jo pač Vi, gospod Minister, v dobri veri sprejeli. In sicer, kot v 9. točki piše, **“nadzor je ugotovil, da ni elementov odgovornosti gospoda Balažica za dogodek, neljubi dogodek, ki se je pripetil ob otvoritvi konzulata.”**

Ne mislim se ukvarjati s podrobnostmi in analizo vsega kar je bilo rečeno o tem nesrečnem dogodku. Čutim pa potrebo, da tudi jaz spregovorim in podam svoje videnje, kajti bil sem prisoten na otvoritvi konzulata in na sprejemu, ki je sledil v klubu Jadran. Mene sicer ni nihče iz diplomatskega nadzora vprašal za mnenje, kar me nekoliko čudi? Sem pa dal izjavo za javnost, ker sem tudi bil javno vprašan, če sem res bil eden izmed štirih organizatorjev, poleg veleposlanika, tega pomembnega dogodka, kot je to v intervjuju za Radio SBS izjavil veleposlanik dr. Milan Balažic. V svoji izjavi, ki je bila že javno objavljena in je tudi v priponki tega pisma, sem povedal, da to ni res. Častnega konzula g. Derrya Maddisona osebno nisem poznal, razen enkratnega srečanja na veleposlaništvu v Canberri ob priliki nekega sprejema. Poleg tega živim v 1000km oddaljenem Sydneyu. Me je pa po zaključku uradnih govorov, ko je pater Ciril Božič, na povabilo veleposlanika, blagoslovil novi konzulat, povabil tudi mene, da se pridružim čitanju ene izmed molitev, ki jih je pater pripravil za to svečanost.

Naj še najprej povem svoje mnenje v zvezi z vabili. Tudi sam vabila nisem prejel, čeprav sem bil na listi (kopijo le-te sem prejel štiri dni pa dogodku), verjetno zato, ker je bil moj naslov na tej listi napačen (številka stavbe je bila 86 namesto 78). Pa to ni pomembno, veleposlanik me je povabil tudi telefonično, in svojo prisotnost sem potrdil. Veliko se je govorilo in izgubljalo na času, ali je Nicholas Oman bil na listi povabljenih ali ne? Tudi to ni pomembno. Dejstvo je, da je bil na prvem osnutku! Vprašanje je zakaj je bil sploh na tem osnutku? Ali so ga pomotoma na to listo dale uslužbenke veleposlanika? Nekoga, ki sploh ni del slovenske skupnosti in ki ga nihče ne pozna in še s tako preteklostjo?

Gospod Minister, ni mi lahko, da moram o tej zadevi pisati, nikomur nisem nikoli želel kaj slabega in tudi zdaj ne, gre pa tokrat za ugled naše države in naše skupnosti. Tudi ni pomembno zakaj sta gospe (mag. ga. Metka Čuk in gospa Draga Gelt) šle v javnost s to žalostno novice. To sta dve ugledni dolgoletni predstavnici slovenske skupnosti, ki sta se zgrozili na tem nepremišljenim in za skupnost žaljivim dogodkom in to upravičeno – pogledjte

samo reakcijo celotne skupnosti. Da ti dve gospe nista bili prisotni tudi ni pomembno. Gospa Metka Čuk zasluži pohvalo, sicer je pa že med svojim službovanjem na veleposlaništvu opozorila veleposlanika na ne-etičnost obiskov Nicholasa Omana na veleposlaništvu, ko ni šlo za potne listine (izjava ge. Čuk v priponki). Poleg tega gospa Čuk ni to objavila zaradi nekega maščevanja, ker da je bila odpuščena. Gospa ni bila odpuščena, sama je dala odpoved v začetku septembra 2013, in v dogovoru z veleposlanikom ostala še 6 tednov v službi in tako pomagala uvesti novo uslužbenko mag. gospo Jano Grlič. Zato Vas prosim, ne podcenjujte skupnosti! Ni samo ogorčena, je užaljena, predvsem še zdaj, ko so na seji Odbora za zunanjo politiko posamezniki, predvsem pa poslanka gospa Ljubica Jelušič in poslanec gospod Samo Bevk, tako poniževalno in zaničljivo govorila o naši skupnosti (izjavi obeh sta v izpisu seje Odbora).

Gospod Minister, s spoštovanjem do Vas osebno, zaradi ugleda naše države in naše slovenske skupnosti v Avstraliji, mi dovolite, da Vas opozorim, zadeva še ni končana, ampak je šele na začetku. Slovenska skupnost tega ne bo kar tako pozabila, svojo odločnost in borbenost je dokazala že pred 25-timi leti (poglejte si knjigo 'Od sanj do resničnosti', ki smo jo izdali ob 20-ti obletnici samostojne slovenske države – podaril sem Vam jo ob svojem obisku). Še predno je prišlo do druge seje odbora, se je skupnost pripravljala na javne demonstracije in zahtevo za odpoklic veleposlanika. Obrnili so se name za nasvet. Prepričal sem jih, da ni čas za demonstracij, da pa dajmo možnost Odboru in diplomatskemu nadzorniku, da stvar razišče. Ne verjamem pa, da bi jih prepričal zdaj, po vsem tem kar se je zgodilo.

Veleposlaništvo je že pred drugo sejo Odbora, pa tudi po njej prejelo dopise, da veleposlanik ni zaželen na njihovih prireditvah. Med njimi, do sedaj: Svet slovenskih organizacij v zvezni državi Victoriji, ki zajema šest (6) slovenskih organizacij, in v zvezni državi NSW dva (2) – Klub Triglav in HASA-NSW (Zgodovinski Arhiv Slovencev Avstraliji - NSW), ki bo praznoval 10 obletnico obstoja in 10 obletnico vključitve Slovenije v EU. Med povabljenimi je tudi bivša ministrica avstralske zvezne vlade in sedanja namestnica vodje opozicije, gospa Tanja Plibersek, ki je svojo prisotnost že potrdila.

Morda se boste vprašali, zakaj Vam vse to pišem? V glavnem zato, gospod Minister, ker tudi meni gre za resnico – laž ima kratke noge, smo včasih rekli! S tem Vam pa hočem povedati, da sem tudi sam prepričan, da je Nicholas Oman, bil povabljen na to melburnsko slavnost. V kakšni obliki je bilo to povabilo ni pomembno – lahko je to telefonski klic ali pa med osebnimi stiki, ki jih je bilo več kot dva. Torej zakaj je bil povabljen? Veleposlanik, dr. Balažic s katerim sva imela dobre in korektne odnose ter si marsikaj tudi povedala, mi je med najinim telefonskim razgovorom povedal on sam, zvenelo je sicer zaupno, sem pa v Melbournu zvedel, vsaj od dveh oseb, da so vedeli za isto stvar. Dejal je, da je Oman zelo

pomembna oseba za Slovenijo in, da gre za veliko stvar (o kateri ne mislim govoriti javno). Z njim se je veliko pogovarjal in, da ima pooblastilo iz Slovenije (...), da se o tem z njim pogaja. In, če bi slučajno prišlo, da bi ga hoteli odpoklicati, bo "vrgel karte na mizo." Naslednji ponedeljek, oddaja intervjuja na SBS je bila v petek, med katerim je dvakrat zanikal, da bi on povabil Omana, sem g. Balažicu telefoniral, bilo je med kosilom in ga nisem takoj dobil, mi je pa kaj kmalu vrnil klic. Najprej sem ga opozoril na njegovo trditev, češ, zakaj trdi, da ni povabil Omana." Saj ga nisem ...", je bil njegov odgovor. Spomnil sem ga na najin razgovor pred tednom dni, ko mi je govoril o zadevi Oman. Nisem naprej pritiskal, bilo mi je neugodno ga postaviti pred dejstvo – mislil sem saj on to itak ve. Sem mu pa svetoval da, če bi on priznal in se slovenskim rojakom opravičil, češ, da je prišlo do napake in, da mu je žal, ter, da bo gledal da se kaj takega več ne bo pripetilo, bi mu skupnost v glavnem oprostila. Morda bi se nekdo še našel in godrnjal, kot je to navada, bi pa v glavnem stvar bila končana. Rekel sem mu, da ni nič lepšega kot opravičilo, da 'velik' človek postane še večji, če prizna napako in se opraviči. Za primer sem dal pred kratkim v Vatikan odhajajočega sydneyjskega kardinala, George Pell-a, ki je komisiji, ki raziskuje nasilja nad mladostniki (Royal Commission) priznal se opravičil in obžaloval, ker cerkev ni dovolj naredila za popravilo krivic ter obljubil, da se kaj takega ne bo več storilo. Mi je pa ob koncu najinega razgovora g. Balažic dejal, razumel sem kot namig, "... da se bo videlo kdo so prijatelji."

Da preidem še na drugo sejo Odbora za zunanjo politiko, na kateri g. Balažic ni kaj dosti povedal, ker naj bi že vse povedala, Vi gospod Minister in nadzornik g. Miha Vrhunc. Je pa višek njegovega zavajanja postal očiten, ko je na seji in pozneje še v avli Državnega zbora novinarjem kazal skico postavljenih miz v dvorani kluba Jadran. Na sprejem, katerega gostitelj je bil častni konzul Derry Maddison in Svet slovenskih organizacij (plačali so namreč za polovico stroškov), smo prišli nekoliko pozneje zaradi zaprtja cest in nepoznavanja okolice.

V avtu sta bila, poleg mene, še patra Ciril Božič in David Šrumpf, ki sta mi nudila prevoz. Ob našem prihodu so gospodje: Milan Balažic, Peter Mandelj, Derry Maddiso in Nicholas Oman sedeli spredaj pri prvi mizi, najbližji mikrofonu. Govor smo zamudili – po pričevanju prisotnih g. Balažic sploh ni imel govora. Takoj, ko sem vstopil v dvorano, zadaj pri vhodu, sem opazil majhno okroglo mizo za štiri. Pri mizi je sedel g. Vinko Rizmal, sam. Vprašal sem ga, če se lahko prisedem. Nekaj časa sva sedel sama, bila pogoščena z dobro domačo kranjsko klobaso in pijačo. K nama sta prisedla še oba patra in še pozneje gospa Irena in gospod Marko Stariha iz Sydneya. Ker je miza bila samo za štiri ljudi, so razširil stole in naredili večji krog. Nekoliko pozneje se nam je pridružil še g. Balažic. Kaj hočem s tem povedati? Res je, če tudi ni bilo protokolarno določeno katera miza je bila uradna ali častna, zadnja pri vhodu prav gotovo ni bila. Če lahko rečemo, da je ena izmed miz pa le bila namenjena gostom, je to prav gotovo bila prva, tam v ospredju, kjer je bil mikrofon in od koder je gospod Maddison

pozdravil goste. Da smo se mi trije, oba patra in jaz, prisedli k gospodu Rizmalu je zgolj slučajno.

Gospod Minister, moje mnenje je, presojo prepuščam pa Vam, da je povabilo Nicholasu Omanu, v kakršnokoli obliki, bilo del dobro načrtovane rehabilitacije samega Omana. Bilo je potrebno ga naredi kot člana slovenske skupnosti, saj je 'legalno svojo kazen odslužil' in bo s tem vsem zadoščeno. Žal, Oman je še vedno registrirani pedofil, ki ima po avstralski zakonodaji gotove omejitve gibanja in tudi sicer. V slovenski skupnosti ni poznan, nisem še srečal Slovence, tudi ne na 14. Vseslovenskem Festivalu V Melbournu, v soboto, 5. aprila, kjer je bilo veliko govora in ogorčenja o zadevi Oman, ki bi ga poznal. Pa še o hčerki "mladi nadobudni pravnici," Patricji Oman, 'nova generacija slovenske skupnosti ...' Nihče ni o njej slišal, nihče je ne pozna. Kje in kdaj je kaj naredila za slovensko skupnost? Če je res tako nadobudna izobraženka, zakaj ni poslala svoj RSVP, se opravičila in vprašala, če jo lahko zastopa njen oče? Vse to so izgovori, g. Balažic je v tem primeru zgrešil s podcenjevanjem slovenske skupnosti in njenih visokih moralnih principov in vrednot. Bojim se, da je šel predaleč. Tega mu ne bodo nikoli odpustili! Tudi za opravičilo je prepozno! Težko bo opravljal posle slovenskega veleposlanika v Avstraliji.

Na koncu: Pred dnevi, 18. aprila, t.l. je popularni predsednik vlade zvezne države NSW, ki je pred tremi leti zmagal na volitvah z največjo večino v zgodovini NSW-a, bil povabljen pred korupcijsko komisijo (ICAC) samo kot priča in ne kot obtoženec. Na vprašanje, če je prejel steklenico, dražjega vina v dar ob izvolitev pred tremi leti? Dejal je, da ne, ker se tega ni spomnil - pač ni bil vinski bratec. Komisija je pokazala njegovo osebno zahvalno notico za to steklenico vina – v manj kot 24 urah je podal ostavko na svoj položaj kot premier države!

S spoštovanjem,

Alfred Brežnik AM

Bivši častni generalni konzul RS v Sydneyu (1992 – 2013)

Dobitnik naslednjih priznanj:

- Srebrni častni znak svobode RS
- Member of the Order of Australia
- Priznanje Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
- Zlato Plaketo z Listino – Olimpijski komite Slovenije
- Plaketo Zveze za Šport Invalidov Slovenije
- Priznaje gospodarske Zbornice Slovenije
- Slovenska Skupnost: AUSTRALIAN SLOVENIA ACHIEVEMENTS AWARD 2006